

Waterglijbaan

Rozemarijn staat plantjes water te geven met de tuinslang.

'Kom, we gaan lekker spelen', zeg ik tegen haar. 'Het is veel te warm om te werken.'

'Straks', zegt Rozemarijn. 'Ik moet dit even afmaken. Ga maar naar Plof.' Ik loop naar de kas waar Professor Plof bezig is. Het is daar nog warmer dan buiten. Het zweet staat op het voorhoofd van de professor.

'Zullen we iets leuks gaan doen?' vraag ik. 'Straks', zegt Professor Plof. 'Ik ben een nieuw soort zeep aan het uitvinden.'

'Wat voor zeep?' vraag ik.

'Superschuimende zeep', zegt de professor.

Op het veld heeft Steven Stroom het grote zeil van de boot op het gras gelegd. Hij zit er bovenop.

'Wat doe je?' vraag ik.

'Ik controleer of het zeil niet gescheurd is', zegt Steven. 'Dan kan Sterre het naaien. Dat kan ik niet zelf, ik ben bang dat ik me prik met de naald en ik kan niet tegen bloed.'

Ik knik. Wat is iedereen druk vandaag. 'Zullen we wat gaan doen? Het is echt mooi weer.'

'Straks', zegt Steven. 'Eerst dit afmaken.'

'Dat kan toch later ook wel?'

'Ik ben er nu aan begonnen', zegt Steven. 'Waar je aan begonnen bent, moet je afmaken.'

Zonder iets te zeggen, loop ik weg.

Noa heeft een hangmat opgehangen

en leest in een boek.

Die heeft vast ook geen zin om te spelen.

Ze kijkt op. 'Wat kijk jij boos?' vraagt ze.

'Niemand heeft tijd om te spelen. Net nu het zo lekker warm is.'

'Wat zijn ze aan het doen dan?' vraagt Noa.

'De professor maakt zeep.

Rozemarijn geeft planten water met de tuinslang.

Steven kijkt of er geen scheurtjes zitten in het zeil van de boot.'

'En wat zou je daarmee kunnen? Zeil, water, zeep?'

Er komt een glimlach op Noa's gezicht.

Ik begrijp meteen wat ze bedoelt en ik ren naar de kas van Professor Plof.

'We gaan de zeep uittesten!' roep ik. 'Buiten! Rozemarijn staat al klaar met de tuinslang.'

'O! Echt? Maar als ik dit nog toevoeg, dan...'

'Kom nou maar! Anders moet iedereen wachten', zeg ik. Ik ren meteen door

naar Steven. 'Ik weet een betere manier om scheurtjes te vinden! We spuiten water op het zeil, en waar het lekt, daar zit een scheur.'

'Slim', zegt Steven.

Ik hol naar Rozemarijn.

'Wil je Steven even helpen? Zijn zeil moet natgespoten worden.'

'Best, hoor', zegt Rozemarijn.

De professor komt naar buiten met de kom met superschuimende zeep.

Rozemarijn is al met haar slang bij het zeil.

'Nat?' vraagt ze. Steven knikt. Rozemarijn spuit het zeil nat.

De professor komt aanlopen met zijn kom zeep. Hij roert er nog steeds in en mompelt moeilijke woorden.

Ik neem vast een aanloop.

De professor gooit zeep op het zeil. Het begint meteen te schuimen.

'Wat doe je nu?' vraagt Rozemarijn.

Ik ben bij het zeil en glijd er overheen. Dit is leuk!

'Nu jullie!' roep ik. Noa is de eerste, en even later is iedereen over het zeil aan het glijden.

We doen wie het verste komt.)